

ബഥേൽപത്രിക

വാല്യം നാല്

The eyes of the Lord are toward the righteous and his ears toward their cry
Psalms 34.15

ചെങ്ങന്നൂർ മെത്രാസന കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്

ബഥേൽ പത്രിക

★

ആഗസ്റ്റ് 1991

രക്ഷാധികാരി

നി. വ. ദി. ശ്രീ. തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ

ഉപദേശക സമിതി

1 ഡോ. കെ. എം. തരകൻ
2 ഡോ. സാമുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി
3 സഭാകവി സി പി. ചാണ്ടി
4 റവ. ഫാ. പി. വി. ജോൺ

പത്രാധിപ സമിതി

1 റവ. ഫാ. പി. ജി. ജോർജ്ജ്
2 റവ. ഫാ. കെ. വി. ഗീവർഗ്ഗീസ്
3 റവ. ഫാ. പി. സി. തോമസ്
4 റവ. ഫാ. മാത്യു കോശി
5 ശ്രീ. M.A. ജേക്കബ് മാമ്മൂട്ടിൽ
6 ശ്രീ. കെ. ഇ. ഏബ്രഹാം
7 പ്രൊഫ. റ്റി. ജെ. മാത്യു

Hon: Chief Editor

സർക്കുലേഷൻ മാനേജർ
ശ്രീ. പി. കെ. കോരുത്

ബൈബിൾ ക്വിസ്

ചോദ്യം

1 ക്രൈസ്തവ സഭ ആദ്യം മിഷണറിമാരായി അയച്ച രണ്ടുപേർ
2 പഴയ നിയമത്തിലെ ആദ്യ ചോദ്യം ചോദിച്ചവൻ
3 പുതിയ നിയമത്തിലെ ആദ്യ ചോദ്യം
4 ഉയിർത്തെഴുന്നേററ യേശു ആദ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതാർക്കായിരുന്നു
5 'ദൈവപുരുഷൻ' എന്ന് ആദ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെവിടെ
6 പുതിയനിയമത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെത്ര പ്രാവശ്യം
7 സ്വന്തം പുത്രൻമാരെ ന്യായാധിപന്മാരാക്കിയ പ്രവാചകൻ
8 ശലോമോൻ എത്ര സദൃശ്യവാക്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു
9 വിശ്വാസത്തിൽ ക്ഷീണിക്കാത്തവൻ
10 യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ യേശുവിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യം എന്താണ്

ഉത്തരം

1 ശൌൽ (പൌലോസ്) ബർന്നബാസ്. അപ്പൊ: പ്രവൃ. 13:2
2 പാമ്പ് ഉല്പ. 3:1
3 മത്തായി 2:2
4 മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയെക്ക് മർക്കോസ് 16:9
5 ആവ 33:1
6 മൂന്ന്. അപ്പൊ. പ്രവൃ. 11:26 26:28, 1 പത്രോസ് 4:16
7 ശമുവേൽ 1 ശമു. 8:1
8 മൂവായിരം 1. രാജ. 4:32
9 അബ്രഹാം. റോമ. 4:19
10 ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ പാപം ചുമക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട്. യോഹ. 1:29

ഇടയലേഖനം

വാത്സല്യ മക്കളെ,

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപമകളും, ഉപദേശങ്ങളും, ചിന്തോദ്ദീപകങ്ങളും, ആശയ സമ്പുഷ്ടങ്ങളുമെന്നപോലെ നിത്യജീവിത സമ്പർക്കങ്ങളുമാണ്. നിസാരമെന്ന് തോന്നാവുന്ന സംഗതികളിൽ കൂടി ആഴമായ ജീവിത ദർശനങ്ങളാണ് യേശുക്രിസ്തു പഠിപ്പിക്കുന്നത്. തന്റെ ഉപമകളും, ഉപദേശങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ അന്നത്തെ ജീവിത ക്രമവും, ജീവിത പശ്ചാത്തലവും കണ്ടെത്തുവാൻ യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇത്തരം ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാനുണ്ടെങ്കിലും പ്രത്യേകമായി ശ്രദ്ധയിൽ വന്ന ഒരു ആശയമാണ് നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

ധാരാളം ജനങ്ങൾ കൂടിവരുന്ന വേദികളായിരുന്നു അന്നത്തെ വിരുന്നു ശാലകൾ. ഓരോരുത്തരുടേയും നിലയ്ക്കും മാന്യതയ്ക്കുമനുസരിച്ചായിരിക്കണം ഇരിപ്പിടങ്ങളും ക്രമീകരിക്കുക. പ്രസ്തുത ചിന്തയെ ആധാരമാക്കി കർത്താവ് ഒരു വലിയ പാഠം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. "ഒരുവൻ നിന്നെ വിരുന്നിന് ക്ഷണിച്ചാൽ ഏററവും ഒടുവിലത്തെ സ്ഥാനത്ത് ചെന്നിരിയ്ക്ക. നീ ഒന്നാം സ്ഥാനത്ത് ചെന്നിരുന്നാൽ നിന്നേക്കാൾ മാന്യനായ ഒരുവനെ ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ വരുമ്പോൾ വീട്ടു പ്രമാണി നിന്നെ അവിടെനിന്ന് എഴുന്നേൽപ്പിച്ചാൽ നിനക്ക് കുറച്ചിൽ സംഭവിക്കും. എന്നാൽ നീ ഒടുവിലത്തെ സ്ഥാനമാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതെങ്കിൽ വീട്ടു പ്രമാണിവന്ന് നിന്നെ അവിടെ നിന്ന എഴുന്നേൽപ്പിച്ച് ഒന്നാം സ്ഥാനത്തേക്ക് വന്നിരിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ നിന്റെ മാന്യത വർദ്ധിക്കും".

ഈയിടെ നടന്ന ഒരു സംഭവമാണ് ഈ ആശയം നിങ്ങൾക്കെഴുതാൻ എന്നേ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. പ: കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനിയേയും ബലഹീനനായ എന്നേയും ക്ഷണിച്ച ഒരു ചടങ്ങിൽ, രണ്ടു പേരോടും രണ്ട് സമയം പറഞ്ഞതുമൂലം ചില അനൗചിത്യങ്ങളൊക്കെയുണ്ടായി. പ: ബാവാ തിരുമനസുകൊണ്ട് ഒരു ഭദ്രാസനത്തിലെ ദേവാലയത്തിലേക്ക് എഴുന്നെള്ളുമ്പോൾ ആ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായും അവിടെ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പ: ബാവാ തിരുമേനിയെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുംവേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതും ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ്. എന്നാൽ മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ചടങ്ങിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ ഞാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ പ: ബാവാ തിരുമേനി നേരത്തേ തന്നേ വന്ന് നിസഹായനായി ഇരിക്കുന്നതാണ് കണ്ടത്. ക്ഷണിച്ചവരുടെ ഉചിതമല്ലാത്ത പ്രവർത്തിയാണ് ഇതിന് കാരണം.

ഓരോരുത്തരേയും അവരവരുടെ സ്ഥാനത്തിനും നിലയ്ക്കുമനുസരിച്ച് ബഹുമാനിക്കേണ്ടതും ആദരിക്കേണ്ടതും എല്ലാവരുടേയും കടമയാണ്. നമ്മേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനായ ഒരാളിനേ നാം ആദരിക്കുമ്പോൾ നാം തന്നേ ശ്രേഷ്ഠമായി ഭവിക്കുകയാണ്. ഗവണ്മെൻറ് തലങ്ങളിലും മററും പ്രസിഡൻറ് വിദേശയാത്ര കഴിഞ്ഞ് വരുന്ന

അവസരത്തിലോ, വിശിഷ്ടാതിഥികൾ വരുന്ന അവസരത്തിലോ അവരേ സ്വീകരിക്കുന്നത് ''പ്രോട്ടോക്കോൾ'' അനുസരിച്ചാണ്. പ്രസിഡൻറാണെങ്കിൽ വൈസ്—പ്രസിഡൻറ്, പ്രധാനമന്ത്രി, ക്യാബിനററ് മന്ത്രിമാർ എന്നീ ക്രമത്തിൽ നിന്നാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്. ഇത് സഭയിലും ഏത് സാമൂഹിക രംഗത്തും കർത്താവ് പറഞ്ഞ ആശയത്തിൽ ഇതെല്ലാം അന്തർലീനമാണ് മേലിലും ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ട അർത്ഥവും ഗൗരവവും നൽകണമെന്ന് നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോട് നാം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഇടവകകളിൽ പരിപാടികൾക്കുവേണ്ടി പ: ബാവാ തിരുമേനിയേയും അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിമാരേയും, വിശിഷ്ടാതിഥികളേയും ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ കൃത്യമായി സമയം പറയുവാനും പാലിക്കുവാനും ശ്രദ്ധിക്കുക.

ശേഷം പിന്നാലെ

ദൈവം അനുഗ്രഹിയ്ക്കട്ടെ

കർത്താവിൽ നിങ്ങളുടെ

ബലഹീനനായ അത്താനാസ്യോസ്
മെത്രാപ്പോലീത്താ

1991 മറുരൂപ പെരുനാൾ,

ഓതറ ദയറാ.

★

നന്മയിലേക്കും തിന്മയിലേക്കുമുള്ള പാത

എബി വഴിയമ്പലത്തിൽ, പുത്തൻകാവ്

നൂറു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് റഷ്യയിൽ കുററകൃത്യങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ച് ഗുരുതരമായ കുററകൃത്യങ്ങൾ വളരെ ദുർലഭമായിരുന്നു എന്ന് സാമൂഹ്യ പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു ചരിത്രകാരനും സമ്മതിക്കുന്നകാര്യമാണ്. പക്ഷെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി നേരെ മറിച്ചാണ്.

മനുഷ്യൻ എക്കാലവും ഭൗതികതയിൽ നിന്നുയർന്ന ജീവിതത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ധാർമ്മികതയുടെയും സംസ്കാരത്തിലധിഷ്ടിതമായ ക്രീയാത്മകതയുടെയും അടിസ്ഥാനം ഈശ്വരവിശ്വാസമാണ്. ഇതുതന്നെയായിരുന്നു മതവിശ്വാസത്തിൻെറയും ഉറവിടം. എന്നാൽ മതവിശ്വാസികൾ എക്കാലവും ഉന്നത മതാദർശനങ്ങൾക്ക്. അനുസരണമായി ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നു കരുതാൻ നിവൃത്തിയില്ല, എന്നാൽ ആദർശങ്ങൾ എന്നും നിലനിന്നിരുന്നു. അവ എക്കാലത്തും മനസാക്ഷിയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുകവഴി ഒരുവൻെറ സ്വഭാവത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

യാഥാർത്ഥ്യം ഇതായിരിക്കെ മതത്തിൻെറ പേരിൽ തിന്മ നടമാടുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്. വ്യവസ്ഥാപിത മതം സ്വീകരിക്കാത്തവരെ പീഢിപ്പിക്കുക, മതഭ്രാന്ത്. അസഹിഷ്ണത. ഇവയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനം എന്ത്?. മതവിശ്വാസമാണ് ഈ രീതിയിലുള്ള അതിരുകവിഞ്ഞ സ്ഥിതി വിശേഷങ്ങൾ. സംജാതമാകാൻ കാരണമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. നേരെമറിച്ച് മതവും അതിൻെറ ശാസനകളും ഒററിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടു എന്നതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാണ് ഈ അമിതാവേശം. മനുഷ്യാത്മാവ് മതവിശ്വാസം മൂലം യഥാർത്ഥത്തിൽ രൂപാന്തരപെട്ടില്ല എന്നു ചുരുക്കും.

മത വിരുദ്ധരെ എങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കണം എന്ന് ഐവാൻ ദി ടെറിബിൾ' എന്ന റഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയോട് ''ഒരിക്കൽ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി യാഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ തിരിക്കുക'' എന്നതായിരുന്നു ഉത്തരം അതിനു വഴിപ്പെടാത്തപക്ഷം അവരെയൊക്കെയും മുക്കിക്കൊല്ലാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

പരിശുദ്ധ 'തിയഡോർ സ്ററുസൈററ്സ്' എന്ന സന്യാസിക്ക് മേൽപറഞ്ഞതിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായ ഒരു ചിന്താഗതിയാണുണ്ടായിരുന്നത് ബിഷപ്പ്തേയോഫിലസിന് അദ്ദേഹം എഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ വളരെ വ്യക്തമായിത്തന്നെ മതവിരുദ്ധരെ മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കുകയോ അവർക്കു തിന്മയായിട്ടുള്ളതു ഭവിക്കട്ടെ എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്ന് എഴുതുകയുണ്ടായി, ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിൻെറ പിതാവെന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ''പരിശുദ്ധ അത്താനാസ്യോസ്'' (അദ്ദേഹം അലക്സാന്ത്രിയായിലെ ബിഷപ്പായിരുന്നു.) പരിശുദ്ധ നീൽസോർസംകിയും ഇതേ ചിന്താഗതി സ്വീകരിച്ചവരായിരുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞവരിലാരാണ് സുവിശേഷങ്ങളോട് കൂടുതൽ കൂറും വിശ്വസ്ഥതയും പുലർത്തിയിരുന്നത്. ചക്രവർത്തിയോ (ഐവാൻ) അതോ ബിഷപ്പുമാരോ എന്നുള്ള വാദം അർത്ഥ ശൂന്യമാണ്.

തൻെറ ദൈവമായ കർത്താവിനെ പൂർണ്ണമനസോടെ സ്നേഹിക്കുന്നതും തൻെറ അയൽക്കാരനെ തന്നെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുമാണ് ഏററവും പ്രധാനമായ കല്പനകൾ എന്ന് യേശു ക്രിസ്തു പഠിപ്പിച്ചു, എന്നാൽ ഈ കല്പനകളിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ധാർമ്മികതയെ ആദ്യ കാല ക്രിസ്ത്യാനികൾ തന്നെ പലരീതിയിലും വളച്ചൊടിച്ചതായി ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു,

ദൈവസ്നേഹം എന്നത് ഇവരുടെ കൈയിൽ സമൂഹത്തിലും അദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളിലും അടിച്ചമർത്താനുള്ള മാധ്യമമായി മാറി എന്നുവേണം വിചാരിക്കാൻ. ഈ വിധമാണ് 'ദെസ്തയോവ്സ്കി' എന്ന എഴുത്തുകാരൻ ''വിധികർത്താവ്'' എന്ന കഥാപാത്രത്തെ കൊണ്ടുമുന്നോട്ടുവന്നത്. വിധികർത്താവിൻെറ വേഷത്തിൽ അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലുള്ള മററനേകരും സുവിശേഷത്തെ ഒററികൊടുക്കുകയും ബലികഴിക്കുകയും ആയിരുന്നു വിധികർത്താവിൻെറ ദുഖങ്ങൾ പലതാണ് എന്നാൽ അവയെല്ലാം ഒരേ ചിന്താഗതിയുടെ പലമുഖങ്ങൾ മാത്രം.

ഈ കാണുന്ന കല്ലുകൾ അപ്പമാവാൻ ആജ്ഞാപിക്കുക'' എന്നാണ് തൻെറ ശത്രുവായ സാത്താൻ കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനായി പറഞ്ഞുകൊടുത്ത വാക്കുകൾ ഇവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രലോഭനമോ. സകല ഭൗതികാനുഗ്രഹങ്ങളും സ്വായത്തമാക്കുക എന്നതാണ്. വികസിത ലോകത്തിൽ സന്തത സഹചാരിയാണ് ഈ പ്രലോഭനം ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന യുക്തിചിന്ത വളരെ ലളിതമാണ് ഒരുവനുവേണ്ട ഭക്ഷണം നൽകിയാൽ ഭക്ഷണം ലഭിക്കുന്നവൻ എന്തുചെയ്യാനും ഒരുക്കമുള്ളവനായി മാറും.

''മനുഷ്യൻ അപ്പം കൊണ്ടു മാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നത്............'' എന്നുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ കൂടി ക്രിസ്തു അപ്പത്തിന്റെ ആവശ്യകത അംഗീകരിച്ചു. എന്നാൽ ജീവിക്കാൻ അപ്പം മാത്രം പോരാ എന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. (തുടരും)

★

ഭദ്രാസന ബാലസമാജ വാർഷിക ക്യാമ്പും പ്രതിഭാ സംമ്മേളനവും

ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസന ബാലസമാജത്തിന്റെ ത്രിദിന ക്യാമ്പും പ്രതിഭാ സമ്മേളനവും 1991 സെപ്റ്റംബർ 20, 21, 22 തീയതികളിൽ വെണ്മണി സെന്റ് മേരീസ് ഇടവകയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്. അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിമാർ വന്ദ്യ വൈദികർ, സഭാനേതാക്കന്മാർ എന്നിവർ നേതൃത്വം നൽകും. ഓരോ ഇടവകയിലേയും ബാല സമാജ യൂണിററുകളിൽ നിന്നും രണ്ടിൽ കുറയാതെ പ്രതിനിധികൾ സംബന്ധിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രസംഗം, ക്വിസ്, ലളിതഗാനം, കഥാരചന, ഡ്രോയിംഗ് എന്നീ ഇനങ്ങളിലെ പ്രതിഭകൾക്കായുള്ള ക്യാമ്പും ഇതോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തപ്പെടുന്നു. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ എല്ലാ പള്ളികളെയും അറിയിക്കുന്നതാണ്.

★

ധ്യാനപംക്തി

ഫാ. മാത്യു വർഗീസ് പുളിമൂട്ടിൽ

''എന്റെ ദേഹി കർത്താവിനെ പുകഴ്ത്തുന്നു എന്റെ ആത്മാവ് എന്നെ ജീവിപ്പിക്കുന്നവനായ ദൈവത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

പ; ദൈവമാതാവിന്റെ വാങ്ങിപ്പുപെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുകയും അവളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ വേളയിൽ മേൽ ഉദ്ധരിച്ച പ്രാർത്ഥന നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ എത്രമാത്രം അന്വർത്ഥമാണെന്ന് പരിശോധിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. മാതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം മാതാവിനെ അനുകരിക്കുകയും വേണം.

''കൃപ നിറഞ്ഞ മറിയമേ....'' എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നതുകൊണ്ട് അതിലെ വാചകം ഉപയോഗിച്ച ഗബ്രിയേൽ മാലാഖയോടും, പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സംസാരിച്ച ഏലീശബേത്തിനോടും നാം ഏകീഭവിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ''അബ്രഹാമിന്റെയും........ ദൈവമേ'' എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥന യഹൂദന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് ആ പിതാക്കന്മാരോടുള്ള ബന്ധവും ഐക്യതയും ദൃഢപ്പെടുത്തുവാനായിരുന്നു. (1 രാജ:18:36) ദൈവമേ, എന്നു വിളിച്ചാലും ദൈവം കേൾക്കുകയില്ലായിരുന്നോ? നമ്മുടെ സഭയുമായി കുറെ വ്യത്യാസമുള്ള പൗരസ്ത്യ കൽദായസഭയുടെ (നെസ്തോറിയൺ) ആരാധനാ ക്രമത്തിലും പ: കന്യകമറിയാമിനോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥത കാണാം. ഒരു വ്യത്യാസം ഉള്ളത് ദൈവമാതാവെന്നുള്ളതിനുപകരം യേശുവിന്റെ മാതാവെന്നോ, മശിഹായുടെ മാതാവെന്നോ ഉപയോഗിക്കുന്നു. എന്നതുമാത്രമാണ്. പ: മറിയാമിന്റെ ശരീരം എടുത്താണ് യേശുക്രിസ്തു ഈ ലോകത്തിൽ പ്രസവിച്ചു വീണത്. നാം ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലാകാൻ അവൻ നമ്മുടെ സാദൃശ്യം എടുത്തു. അത് കന്യകമറിയാമ്മിൽ നിന്നുമെടുത്തു. (നിർമ്മലാമുദരേ നിർമ്മല-മായ്............... രൂപമേററാൻ)

''എന്റെ ദേഹി കർത്താവിനെ പുകഴ്ത്തുന്നു'' മാലാഖമാർ കൂടി ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നത് ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തുന്നതിലൂടെയാണ്. ''എപ്പോഴും കർത്താവിനെ സ്തോത്രം ചെയ്യുക'' (അപ്പോ: പ്രവൃ: 17:28) എന്നാൽ നാം സ്വയം പുകഴ്ത്തുന്നവരും മററുള്ളവരിൽ നിന്നും പുകഴ്ച ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുമല്ലേ? യേശുവിന്റെ ഈ ലോക ജീവിതത്തിൽ കൂടെ നടന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നു മറിയാം. അവൾ യേശുവിനെ കണ്ടുകൊണ്ട് ജീവിച്ചു. അവന്റെ മുഖത്തു നോക്കി, ജീവനും, ശക്തിയും, പ്രചോദനവും പ്രാപിച്ചു. അവനെ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്നേഹിച്ചു. എന്റെ ആത്മാവേ, നീ നിത്യവും യേശുവിനെ കാണുന്നുണ്ടോ? എപ്പോഴും അവനു പുകഴ്ച കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പൗരന്മാരാകയാൽ മേലായ കാര്യങ്ങളെകുറിച്ച് ചിന്തിപ്പിൻ എന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു മത്സ്യം വെള്ളത്തിനു മുകളിൽ വന്ന് ശുദ്ധ വായു ശ്വസിക്കുന്നതു പോലെ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ശുദ്ധ വായു നമുക്ക് ആവശ്യമാണ്, നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ അറിവില്ലെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തി സാക്ഷിച്ചതു പോലെ, ''I look at Jesus, Jesus look at me'' - ഇതിനേക്കാൾ വലിയ പ്രാർത്ന ഇല്ല.

''എന്റെ ആത്മാവ് എന്നെ ജീവിപ്പിക്കുന്നവനായ ദൈവത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു''. എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പീൻ എന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പറയുന്നു. സന്തോഷവും, സന്താപവും ജീവിതത്തിലുണ്ടാകാം. എന്നാൽ സന്തോഷം, സമാധാനത്തിന്റെ ഫലമാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവ് നമ്മോടുകൂടെ ആയിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണ് സമാധാനം. വി: ലൂക്കോസിലെ 1-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ 28-ാമത്തെ വാക്യം കേട്ടപ്പോൾ മുതൽ കർത്താവ് അവളോ കൂടെയായിരുന്നു. പഴയ നിയമത്തിലെ ഇസബേലിനു, രാജത്വവും, അധികാരവും, ശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവദാസന്മാരെ നിർദ്ദയം പീഢിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു ദുർദിവസത്തിൽ തഴുകി താലോലിച്ചിരുന്ന അവളുടെ കോമള കളേബരം നായ്ക്കൾ കടിച്ചു ചീന്തുവാൻ ഇടയായി. ദൈവീകബന്ധമില്ലാതെ നാം എത്രമാത്രം ഉയർന്നാലും ശാശ്വതമായ സമാധാനം അനുഭവിപ്പാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

പ്രാർത്ഥന:— ദൈവമേ ഞങ്ങളുടെ അനുദിന ജീവിതത്തിൽ വി: കന്യകമറിയാമിനെപ്പോലെ നിന്നെ പുകഴ്ത്തുവാനും, യഥാർത്ഥമായ സന്തോഷം അനുഭവിപ്പാനും ഞങ്ങളെ യോഗ്യരാക്കണമേ. ആമ്മീൻ

★

മഹാപുരോഹിതന്റെ ചുമതലകൾ

ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത

(ഏപ്രിൽ 29 ന് നടന്ന കാതോലിക്കാ വാഴ്ചാ ശുശ്രൂഷാ മദ്ധ്യേ മഹാപുരോഹിതന്റെ ചുമതലകൾ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് അഭി. തിരുമേനി ചെയ്ത ശ്രദ്ധേയമായ പ്രസംഗം. സമ്പാദനം-അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസ്യോസ് റിസേർച്ച് സ്ററഡി സെൻറർ, കോട്ടയം-21)

പിതാക്കന്മാരെ, കർത്താവിൽ വാത്സല്യമുള്ളവരെ,

ഇന്ന് ദൈവത്തിന്റെ വലിയ കരുണയാൽ ഒരു വലിയ മഹാപുരോഹിതനെ നമുക്ക് നൽകപ്പെടുവാൻ പോവുകയാണ്. ആ സന്ദർഭത്തിൽ ഈ മഹാപൗരോഹിത്യത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് അഹറോന്യ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ തലവനായ അഹറോനെക്കുറിച്ച് ലേവ്യപുസ്തകം പറയുന്നത് നമുക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കാം. (ലേവ്യപുസ്കം 8: 4) ''സഭ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതില്ക്കൽ വന്നുകൂടി. മോശ സഭയോടു: യഹോവ കല്പിച്ച കാര്യം ഇതാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. മോശ അഹറോനെയും പുത്രന്മാരേയും അടുക്കൽ വരുത്തി അവരെ വെള്ളം കൊണ്ടു കഴുകി. അവനെ ഉള്ളങ്കി ഇടുവിച്ചു. നടുക്കെട്ടു കെട്ടിച്ചു. അങ്കി ധരിപ്പിച്ചു. ഏഫോദ് ഇടുവിച്ചു. ഏഫോദിന്റെ ചിത്രപ്പണിയായ നടുക്കെട്ടു കെട്ടിച്ചു അതിനാൽ അതു മുറുക്കി. അവനെ പതക്കം ധരിപ്പിച്ചു; പതക്കത്തിൽ ഊറീമും തുമ്മീമും വെച്ചു. അവന്റെ തലയിൽ മുടിവെച്ചു; മുടിയുടെ മേൽ മുൻവശത്തു വിശുദ്ധ കിരീടമായ പൊൻപട്ടം വെച്ചു, യഹോവ കല്പിച്ചതു പോലെ തന്നെ''

കർത്താവിൽ വാത്സല്യമുള്ളവരേ,

പൊതുവിന്റേതായ ഒരു മഹാപുരോഹിതൻ ഇന്ന് സഭ മുഴുവൻ കൂടി വാഴിക്കപ്പെടുകയാണ്. ഈ മഹാപൗരോഹിത്യത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ് എന്ന് ഉള്ളതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു വാക്കു മാത്രം നിങ്ങളോട് വളരെ ചുരുക്കമായി പറയുവാനാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിൽ, പഴയ നിയമത്തിന്റെ പ്രധാന മർമ്മങ്ങളിലൊന്നാണ് സഭ എന്നും പൗരോഹിത്യം എന്നും പറയുന്നത്. ഇന്നത്തെ രീതിയിൽ ചിന്തിക്കുന്ന പുതിയ തലമുറയുടെ ചിന്തയ്ക്ക് സഭ എന്നു പറയുന്നതും പൗരോഹിത്യം എന്നു പറയുന്ന രഹസ്യവും അത്ര തന്നെ സുഗ്രാഹ്യമല്ലാതെയാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. സഭയും പൗരോഹിത്യവും ഒററക്കെട്ടാണ്. സഭയില്ലാതെ പൗരോഹിത്യമില്ല. എന്നാൽ എന്താണിതു രണ്ടിന്റെയും അർത്ഥം എന്നു ചോദിച്ചാൽ വളരെ ചുരുക്കമായിട്ട് ഞാൻ പറയാം, സഭ എന്നു പറയുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ അധിവാസ സ്ഥാനമാണ് ദൈവം വസിക്കുന്നത് കല്ലും മരവും കൊണ്ട് കെട്ടിയിട്ടുള്ള കെട്ടിടങ്ങളിലല്ല. മനുഷ്യരാകുന്ന സമൂഹം ഒന്നായി തീർന്നിട്ട് ആ സമൂഹത്തിനകത്ത് ദൈവം വസിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന്റെ വലിയ മർമ്മം. നാമെല്ലാവരും ഏകശരീരമായി തീർന്നിട്ട് നമ്മിൽ കർത്താവ് വസിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് സഭ എന്നു പറയുന്നതിന്റെ പ്രധാനമായ ആശയം. ആ സഭയിൽ പൗരോഹിത്യത്തിന് ഒരു പ്രമുഖ സ്ഥാനം ഉണ്ട്. അധികാരത്തിന്റെകാര്യമല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്, ബഹുമാനത്തിന്റെ കാര്യം പോലുമല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്, പൗരോഹിത്യം എന്നതിനെപ്പററിയാണ്.

''അഹറോനെ ഉള്ളങ്കി ഇടുവിച്ചു. നടുക്കെട്ടു കെട്ടിച്ചു. അങ്കി ധരിപ്പിച്ചു. ഏഫോദ് ഇടുവിച്ചു. ഏഫോദിന്റെ ചിത്രപ്പണിയായ നടുക്കെട്ടു കെട്ടിച്ചു. അതിനാൽ അതു മുറുക്കി. അവനെ പതക്കം ധരിപ്പിച്ചു; പതക്കത്തിൽ ഊറീമും തുമ്മീമുംവെച്ചു. അവന്റെ തലയിൽ മുടിവെച്ചു; മുടിയുടെ മേൽ മുൻ വശത്തു വിശുദ്ധ കിരീടമായ പൊൻപട്ടം വെച്ചു; യഹോവ മോശയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നെ'' എന്തിനിതെല്ലാം? കുറച്ചധികം ആർഭാടമല്ലേ ഇതെല്ലാം എന്ന് ചോദിച്ചാൽ അതിന് വളരെ ചെറിയ ഒരു സമാധാനമേ പറയുവാനുള്ളു. അതായത് മഹാപുരോഹിതൻ സഭയാകുന്ന സമൂഹത്തിൽ എന്നാളും അധിപതിയാണ്. സഭ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതീകമാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വ്യക്തമായ പ്രതിബിംബിത രൂപമാണ് മഹാപുരോഹിതൻ. ദൈവീകമായ സാന്നിദ്ധ്യം ശാരീരികമായി വഹിച്ചുകൊണ്ട് കർത്താവായ യേശുവിന്റെ സ്ഥാനം സഭയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ട പ്രതിബിംബമായി നിലകൊള്ളുവാനാണ് ഒരു മഹാപുരോഹിതൻ വിളിക്കപ്പെടുന്നത്.

വാത്സല്യമുള്ളവരേ,

നാം ചിന്തിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വളരെയധികം അത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനമാണിത് എന്നുള്ളതു നാം മറന്നുപോകരുത്. പഴയ മഹാപുരോഹിതന്റെ മുടിയിടത്തിൽ സ്വർണ്ണം കൊണ്ട് ഒരു പ്ലേററ് വെച്ചിരിക്കും. ആ പ്ലേററിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ''Holliness to the Lord'' എന്നാണ്. യഹോവ നൽകുന്ന വിശുദ്ധി അതാണതിന്റെ അർത്ഥം. കർത്താവായ യേശുമശിഹായുടെ തന്നെ പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിന്റെ തന്നെ പ്രതീകമായിട്ടാണ് ആ മഹദ്വചനം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

മഹാപുരോഹിതന്റെ മാർപതക്കം എന്നുപറയുന്നത് ഇന്ന് ഏകദേശം രണ്ടായിട്ടാണ്. ഈ മാർപതക്കത്തിന്റെ അകത്ത് പന്ത്രണ്ട് കല്ല് വച്ചിട്ടുണ്ട്. വിലയേറിയ പന്ത്രണ്ട് കല്ല്. സൈസ് ഉള്ള പന്ത്രണ്ട് കല്ല്. ഒരോ കല്ലിന്മേലും യിസ്രായേലിലെ 12 ഗോത്രങ്ങളുടെ പേരാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഒരു മഹാപുരോഹിതൻ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ തന്റെ ജനങ്ങളെ മുഴുവൻ ഹൃദയത്തിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട് നില്ക്കുന്നു. ഈ 12 കല്ലിന്റെ പേര് മാർപതക്കത്തിൽ കൊത്തിയിരിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എല്ലാ സമയത്തും മഹാപുരോഹിതന്റെ ചിന്തയിൽ തന്റെ ജനങ്ങളെ വഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നത് എന്നതാണ്. തന്റെ സ്വന്ത കാര്യത്തിനു വേണ്ടിയല്ല. ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി. അതോടു കൂടെ ഈ മാർപതക്കത്തിന്റെ അകത്ത് രണ്ട് വേറെ കല്ലുകൾ കൂടി വച്ചിട്ടുണ്ട്, അകത്താണ് (മാർപതക്ക

ത്തിനു രണ്ട് പാളികളുണ്ട്) ആ പാളികൾക്കകത്ത് വേറെ രണ്ടുകല്ലു വച്ചിട്ടുണ്ട്. ഊറീമും തുമ്മീമും എന്ന രണ്ട് കല്ല്. (അമേരിക്കയിലെ യേൽ യൂണിവേഴ്സിററിയുടെ പ്രതീകം ഊറീമും തുമ്മീമുമാണ്) എന്താണീ ഊറീമും തുമ്മീമും. മലയാളത്തിൽ പറയുമ്പോൾ നമുക്കല്പം കുറവായി തോന്നിയേക്കാം. ഏററവും പ്രസക്തമായ അർത്ഥമാണിതിനുള്ളത്.

ഊർ=പ്രകാശം, തുമ്മിം=Radius Light and Radius. ഇത് വഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് മഹാപുരോഹിതൻ നില്ക്കുന്നത്. ഈ light വും ആ lightness വും എല്ലായ്പോഴും മഹാപുരോഹിതനിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ മാർപതക്കത്തിനു വിലയുള്ളു. ജനങ്ങളെ എല്ലാ സമയത്തും ഹൃദയത്തിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട് വിശുദ്ധിയോടുകൂടെ സത്യ സന്ധതയോടുകൂടെ പ്രകാശത്തോടുകൂടെ ഭീതിയോടുകൂടെ ദൈവതിരുമുമ്പാകെ നില്ക്കുന്നവനാണ് മഹാപുരോഹിതൻ, എന്നുള്ള കാര്യം ഇന്നു നാം ഓർക്കുകയും നമ്മുടെ പുതിയ മഹാപുരോഹിതന് നാം വഴിക്കുള്ള സകല കൃപകളും ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടി നാം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഒരു മഹാപുരോഹിതന്റെ മൂന്നു ചുമതലകളെപ്പററി അല്പമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കാം. ഒന്നാമത് നമ്മുടെ പൗരസ്ത്യ സഭയിൽ ഒരു മഹാപുരോഹിതനുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട പേര് ഹസിയോറൂഹോ എന്നാണ്. ഹസിയോ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം സുറിയാനിയിൽ നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതിനോട് സാമ്യമുള്ള പേര് 'ഹൂസോയോ' എന്ന് പറയുന്നതാണ്, കുബ്ബാനയ്ക്ക് മുമ്പ് ഹൂസോയോ പ്രാപിക്കുമല്ലോ. പാപമോചനം. അതാണ് ഹസിയോ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. ദൈവത്തിനെയും മനുഷ്യനെയും പരസ്പരം അനുരഞ്ജനം ചെയ്യിക്കുക എന്നതാണ് മഹാപുരോഹിതന്റെ ഏററവും വലിയ ചുമതല. തന്റെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ എല്ലാ സമയത്തും ജനത്തിൽ വലിയവനും ചെറിയവനും വേണ്ടി ദൈവതിരുമുമ്പാകെ ബലിയർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാ സമയത്തും ജനത്തെ സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളാണ് അനുരഞ്ജകനായ മഹാപുരോഹിതൻ.

രണ്ടാമത്, കുമറോൻ=ബലിയർപ്പിക്കുന്നവൻ അഥവാ പുരോഹിതന്മാരുടെ തലവൻ. സഭയുടെ പ്രാർത്ഥന എല്ലായ്പ്പോഴും ദൈവതിരുമുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ് മഹാപുരോഹിതൻ. കുർബാന അർപ്പിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല തന്റെ ഓരോ ശ്വാസത്തിലും ദൈവതിരുമുമ്പാകെ തന്റെ ജനത്തിനുവേണ്ടി ബലികൾ, പ്രാർത്ഥനകൾ, അനസ്യൂതമായി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് മഹാപുരോഹിതന്റെ വലിയ ദൗത്യം. എല്ലായ്പോഴും രാവിലും പകലിലും ഉറക്കത്തിലും ഉണർവ്വിലും തന്റെ ജനങ്ങളെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കുയർത്തി അവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർക്കായി കൃപകളെ സമ്പാദിക്കുന്ന വലിയവനാണ് മഹാപുരോഹിതൻ.

മൂന്നാമത് ഇടയൻ. നല്ല ഇടയനാണ് മഹാപുരോഹിതൻ. ഒരു നല്ല ഇടയനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട മൂന്ന് പ്രധാന ഗുണങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ യോഹന്നാന്റെ 10-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

(ശേഷം 22-ാം പേജിൽ)

പള്ളിയിലും പുറത്തും അപമാനിതനായ ദൈവം

ഫാ. സി. ജെ ജോർജ്ജ് BA. GST

(തുടർച്ച)

5 തുച്ഛമായ വഴിപാടുകളാലും സ്തോത്ര കാഴ്ചകളാലും ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നു.

ദാനങ്ങളെ പററിയും, കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പററിയും ഇത്രയേറെ ഗുണദോഷിച്ചിട്ടുള്ള വേറാരും കർത്താവിനെപോലെ ഇല്ല. ബാഹ്യമായവ മാത്രമല്ല, അവിടുത്തെ ജീവൻപോലും കൊടുത്ത് കർത്താവ് ലോകർക്ക് മാതൃക കാട്ടി. നമ്മുടെ നേട്ടങ്ങളിൽ പത്തിലൊന്ന് ദൈവത്തിനുള്ളതാണെന്നുള്ള പഴയ നിയമതത്വം കർത്താവ് ഉറപ്പിച്ചു. ''രണ്ട് ഉള്ളവൻ ഒന്ന് ഇല്ലാത്തവനു കൊടുക്കണം'' ''ചോദിക്കുന്നവനും കൊടുക്കണം, മുട്ടുള്ള സഹോദരനു കൊടുക്കണം, മോശ കല്പിച്ച വഴിപാടുകൾ കൊടുക്കണം, എന്നെല്ലാം കർത്താവു കല്പിച്ചു. ദൈവം നല്കിയിട്ടുള്ള നന്മയ്ക്കനുസരിച്ച് നൽകണമെന്നുള്ളതാണ് കർത്തൃതത്വം. രണ്ടുകാശു നേർച്ചയിട്ട സാധു വിധവയുടെ നേർച്ചയിൽ കർത്താവ് പ്രസാദിച്ച് അവളെ അഭിനന്ദിച്ചുവല്ലോ. കൂടുതൽ നേർച്ച ഇട്ടവരെയല്ലാ ഏററവും കുറച്ചിട്ടവളെ കർത്താവ് അഭിനന്ദിച്ചത് അവളുടെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി സമർപ്പിച്ചതിനാലാണ്. ഈ തത്വമാണ് പ. സഭയും അനുവർത്തിക്കേണ്ടത്. ഒരോരുത്തനും അവനവനു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതനുസരിച്ച് നല്കണമെന്നാണ് വി. പൗലോസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. വചനം പഠിക്കുന്നവൻ പഠിപ്പിക്കുന്നവന് എല്ലാ നന്മയിലും ഓഹരികൊടുക്കണം. ഗലാ. 6:6 ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. പ. പൗലോസ്സ്ളീഹായെ വരവു ചെലവു കാര്യത്തിൽ തന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുസമയത്ത് ധനപരമായി സഹായിച്ച ഫിലിപ്പിയ സഭയോടു നന്ദിപറയുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഫിലി 4:10-20. ആദിമകാല സഭ കൂടുമ്പോൾ ഓരോരുത്തരും കഴിവനുസരിച്ച് സ്തോത്രകാഴ്ച സമർപ്പിക്കുകയും ആ തുക തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള സാധുക്കളെയും, അനാഥരെയും, വിധവമാരേയും മററും ബുദ്ധിമുട്ടിൽ സഹായിപ്പാൻ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു.

ഇന്നും ദശാംശവും, ഉചിതമായ സംഭാവനകളും സഭയ്ക്കും, പള്ളികൾക്കും നൽകുന്നവർ ഉണ്ടെങ്കിലും തുച്ഛമായ ദാനങ്ങളും വഴിപാടുകളും മാത്രം നൽകുന്നവരും, ദശാംശം നൽകാത്തവരും അനവധിയുണ്ട്. അപ്രകാരം കൊടുക്കുവാൻ മനസുണ്ടാകാത്തത് പല കാരണങ്ങളാലാണ്.

1 ആർഭാടങ്ങൾക്കും, മാതൃകാപരമല്ലാത്ത ആഘോഷങ്ങൾക്കും പണം അനധികൃതമായി ചെലവിടുന്നതിനാൽ.

2 സഭഅതിന്റെ ചുമതല ശരിയായി നിർവഹിക്കാത്തതിനാൽ.

3 സാധുസംരക്ഷണവും മററും അതർഹിക്കുന്ന ശുഷ്കാന്തിയോടെ ചെയ്യുവാൻ സഭ പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ

4 പൗരോഹിത്യ സ്ഥാനികളുടെ (പ്രത്യേകിച്ച് R. C.) സുഖലോലുപത്വ ജീവിത ചര്യയാൽ.

5 പൊതുവായിട്ടുള്ള ആത്മീയ ജീവിതത്തിന്റെ കുറവിനാൽ.

6 നിരീശ്വരത്വം, രാഷ്ട്രീയം, മുതലായവയുടെ അതിപ്രസരത്താൽ.

7 മനുഷ്യനിലുള്ള സ്വാർത്ഥതയുടെ വർദ്ധനവിനാൽ.

വായു, വെളിച്ചം, വെള്ളം മുതലായവ (free gift) സ്വന്തമാക്കുവാൻ മനുഷ്യനു കഴിഞ്ഞാൽ മനുഷ്യൻ അതും സ്വന്തമാക്കി വച്ച് അനേകരെ 'വിഷമിപ്പിക്കുമായിരുന്നു എന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു. സ്വാർത്ഥതയാണ് മനുഷ്യനിൽ മുന്തി നില്ക്കുന്നത്. ഓരോരുത്തനും മററുള്ളവന്റെ നന്മകൂടി നോക്കണം. (ഫിലി. 2:4) എന്ന് പൗലൂസ് സ്ലീഹാ പറഞ്ഞു എങ്കിലും മററുള്ളവന്റെ ഗുണം കാംക്ഷിക്കുന്നവർ കുറയും. ദാനം സംബന്ധിച്ച് മനുഷ്യനെ നാലായി തിരിക്കാം.

1 സന്തോഷത്തോടെ കൊടുക്കുന്നവർ.

2 തുച്ഛമായി മാത്രം കൊടുക്കുന്നവർ.

3 നല്ല കാര്യങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കുന്നവർ.

4 ഒരുവൻ കൊടുപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാലും കൊടുപ്പിക്കാത്തവർ.

നല്ല ശമര്യാക്കാരന്റെ ഉപമയിൽ നിന്നും നാം പഠിക്കുന്നപ്രകാരം ധനവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ മനുഷ്യനെ മൂന്നായി തിരിക്കാം.

1 നിന്റേത് എന്റേതാണ്. (Thine is mine) പിടിച്ചു പറിക്കുന്നവരും മോഷ്ടാക്കളും, ഈ തത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു.

2 എന്റേത് എന്റേതും നിന്റേതു നിന്റേതും (Mine is mine and thine is thine) പരസ്പരം സഹായിക്കുകയോ ദാനം ചെയ്യുകയോ, ഒന്നും ഈ കൂട്ടർക്കു് കഴികയില്ല.

3 എന്റേതു നിന്റേതാകുന്നു (Mine is thine) കർത്തുവു പഠിപ്പിച്ച ക്രിസ്തീയ ചിന്ത ഇതാണ്. ഈ കൂട്ടർക്കുമാത്രമേ സഹായിപ്പാനും, ഗുണം ചെയ്യുവാനും, ദാനം ചെയ്യുവാനും കഴികയുള്ളു.

''ഞാൻ ഇതിൽ ഏതു കൂട്ടത്തിൽപെടുമെന്ന് വായനക്കാരൻ സ്വയം ചിന്തിച്ച് തിരുത്തണമെങ്കിൽ തിരുത്തട്ടെ''.

നമ്മുടെ സഭയിലെ സ്തോത്രകാഴ്ചാ വിധം ഒട്ടും മാതൃകായോഗ്യമല്ലാത്ത ഒരുനിലവരെ അധഃപതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ''സ്തോത്രകാഴ്ച എന്ന അർത്ഥപൂർണ്ണമായ പദം ''കാണിക്ക'' എന്ന് ആരോ കൊടുക്കവിലക്കികൾ ആക്കിയ കാരണത്താൽ കയ്യിലുള്ള പണം ദൈവത്തെ കാണിച്ചിട്ട് അതിൽ അഞ്ചോ പത്തോ പൈസാ തളികയിൽ ഇട്ട് ബാക്കി കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു പ്രവണതയാണിന്നുള്ളത്. കാണിക്കണമെന്നല്ലാതെ സമർപ്പിക്കണമെന്ന് ''കണിക്ക'' എന്ന പദത്തിനർത്ഥമില്ലല്ലോ. തദ്വാരാ നൂറുവീടുകളുള്ള ഒരു വഞ്ചിയിൽ ഇരുപതോ ഇരുപത്തഞ്ചോ വളരെ ഏറിയാൽ അൻപതോ രൂപാ 'കാണിക്ക' കാണു. കാലോചിതമായി ചിന്തിച്ചാൽ സ്തോത്രകാഴ്ചയാണങ്കിൽ അഞ്ഞൂറോ അതിലധികമോ കാണാൻ വിഷമമില്ല. ദൈവം തരുന്നത് ദൈവീക കാര്യങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നതിൽ ഭാരപ്പെടേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല. ''കൊടുക്കുംതോറു മേറീടും'' എന്ന തത്വമുണ്ടെങ്കിലും കൊടുക്കാതെയും കൂടുവാൻ കഴിയുമോ എന്നു മനുഷ്യൻ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ''ധനത്തിനു വേലി ധർമ്മമാണ'ന്ന ചൊല്ല് സത്യമാണെങ്കിലും ധനംകൊണ്ട് ധനത്തിനു വേലി കെട്ടി പരാജയപ്പെടുന്നവരുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ ദൈവം നൽകിയിട്ടുള്ളതിനുതക്കവണ്ണം ദൈവീക കാര്യങ്ങൾക്ക് നാം കൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തെ അധിക്ഷേപിക്കയാണ് ''ഏറെ കൊടുത്തവനോട് ഏറെ ചോദിക്കും'' എന്ന വേദവാക്യം നാം ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

6 ദൈവതിരുസാന്നിദ്ധ്യ ബോധമില്ലാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൽ ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നു.

ദൈവം നമ്മോടുകൂടി എപ്പോഴും ഉണ്ടെന്നുള്ള സത്യംപലരുംപലപ്പോഴും മറന്നുപോകുന്നു എന്ന്തോന്നുന്നുനമ്മുടെ പ്രവർത്തികൾമാത്രമല്ല നിനവുകളും, വിചാരങ്ങളും ദൈവം അറിയുന്നു. ദൈവത്തെ ആരും കാണുന്നില്ലെങ്കിലും ദൈവം എല്ലാവരേയും കാണുന്നു ''കണ്ടാലും ലോകാവസാനത്തോളം എല്ലാനാളും ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും'' എന്നാണല്ലോ കർത്താവു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഉയരത്തിൽ ഞാൻ കയറിയാൽ അവിടെ നീ ഉണ്ട്, ചിറകുധരിച്ച് സമുദ്രത്തിന്റെ 'അററത്തു പോയി പാർത്താൽ അവിടെയും നിന്റെ കൈ എന്നെ നടത്തും എന്നു തുടങ്ങിയ തിരുവചനങ്ങൾ നമുക്കറിവുള്ളവയാണ്.

ഇവയെല്ലാം മറന്ന് തിരുസാന്നിദ്ധ്യബോധമില്ലാതെ പലരും പ്രാർത്ഥിക്കയും, ആരാധിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആരാധനാ വേളകളിൽ അകത്തുവരുകയും പുറത്തുപോവുകയും, സംസാരിക്കയും, വളരെ താമസിച്ചുവരുകയും എല്ലാം ചെയ്യുന്നതും ആരാധനകളിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നതും എല്ലാം തിരുസാന്നിദ്ധ്യ ബോധത്തിന്റെ കുറവത്രേ. വാൽമീകിയെപോലെ ചിതൽ പുററാകണമെന്നല്ല, ആത്മ നയനങ്ങളാൽ സമീപത്തു നില്ക്കുന്ന ദൈവത്തെ കണ്ടുകൊണ്ട് ആരാധിക്കണമെന്നു സാരം. പിതാവടുത്തുണ്ടെങ്കിൽ മക്കളും അദ്ധ്യാപകനടുത്തുണ്ടെങ്കിൽ വിദ്യാർത്ഥികളും പലതും ചെയ്യുവാൻ ശങ്കിക്കുന്നതുപോലെ തിരുസാന്നിദ്ധ്യ ബോധമുണ്ടെങ്കിൽ നാം പ്രവർത്തിക്കുന്നവയിൽ പലതും ചെയ്യുവാൻ നാം ശങ്കിക്കും. അദൃശ്യനായ ദൈവത്തെ കാണുവാൻ ഉൾക്കണ്ണുകൾ തുറക്കണം. നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ദുഖിപ്പിക്കരുത്'' എന്ന് പൗലോസ്സ്ലീഹാ നമ്മെ ഗുണദോഷിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. തീയിൽ പൈതങ്ങളോടു കൂടെയും മത്സ്യത്തിന്റെ വയററിൽ യോനയോടുകൂടെയും സിംഹക്കൂട്ടിൽ ദാനിയേലിനോടുകൂടെയും ഇറങ്ങിചെന്ന ദൈവം സദായിപ്പോഴും നമ്മോടുകൂടെയും ഉണ്ട്.

7 വേദവിപരീതികളാകുന്നതിനാലും, സഭാമാററത്താലും ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നു.

കർതൃശിഷ്യനായ മാർ തോമ്മാ സ്ഥാപിച്ച ഒരു സഭയും, ഒരു വിശ്വാസവുമേ ഭാരതത്തിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ആകമാന സഭയെ ഭരണസൗകര്യത്തിനു വേണ്ടി നാലായി വിഭജിച്ചു എങ്കിലും, സഭ ഏകവും വിശ്വാസത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ലാത്തതുമായിരുന്നു. എബ്രായലേഖനം 6:1-2 വാക്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസത്തെ പററി ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ''അതുകൊണ്ട്

നീർജ്ജീവ പ്രവർത്തികളെ കുറിച്ചുള്ള മാനസാന്തരം, ദൈവത്തിലെ വിശ്വാസം, സ്നാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം, കൈവയ്പ്പ്, മരിച്ചവരുടെ പുനരുദ്ധാനം, നിത്യശിക്ഷാവിധി, എന്നിങ്ങനെയുള്ള അടിസ്ഥാനം പിന്നെയും ഇടാതെ ....പരിജ്ഞാനപൂർത്തി പ്രാപിപ്പാൻ ശ്രമിക്ക'' എന്നാണല്ലോ. ഇവ എല്ലാം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടാണ് നവീകരണക്കാർ അനുസരണക്കേടുവഴി ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നത്.

വേദവിപരീതവും മതം മാററവും ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം

1 സത്യം അറിയാത്തതുകൊണ്ട്

2 പ്രലോഭനങ്ങളാൽ

3 വാശിയും, പള്ളി വഴക്കിനാലും

4 പള്ളി കുടിശിഖ പെരുകുമ്പോൾ

5 പ്രതിഫലങ്ങൾക്കുവേണ്ടി

ദൈവം തന്നതും പ: പിതാക്കന്മാർ വിശ്വസിച്ചതുമായ സത്യവിശ്വാസം ത്യജിക്കുന്നതും, മനുഷ്യൻ അറിവുകേടിനാലും, സ്വാർത്ഥ ചിന്തയാലും രൂപം നൽകിയ നൂതന വിശ്വാസത്തിൽ ചേർന്ന് വി. കൂദാശകളെ അവഹേളിക്കുന്നതും ദൈവത്തെ അവഹേളിക്കുകയാകുന്നു. വേദവിപരീതം പ്രസംഗിച്ച് ജനങ്ങളെ തെററിക്കുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നത്രെ ഗലാ. 1:5-9 വരെ പ:പൗലോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അസത്യത്തിൽ നിന്നും, സത്യത്തിലേക്കും, ഊമ വിഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും, സത്യ ദൈവത്തിലേക്കും, ഇരുട്ടിൽ നിന്നും വെളിച്ചത്തിലേക്കും ഒരുവൻ വരുന്നത് അവനു മാനമാകുന്നു. എന്നാൽ വിശ്വാസത്യാഗവും, നവീകരണത്തിലേക്കുള്ള മാററവും വെളിച്ചത്തിൽ നിന്നും, ഇരുട്ടിലേക്കുള്ള പരാജയ ഓട്ടമാണ്. അത് അവനും ദൈവത്തിനും അപമാനമാകുന്നു. കറക്കുന്ന പശുവിനെ കൊടുത്തിട്ട് കടിക്കുന്ന പട്ടിയെ വാങ്ങുന്നതിനു തുല്യമാണ് സത്യത്തെ ത്യജിച്ചിട്ട് അസത്യത്തിലേക്കുള്ള ഈ വിധ പരാജയ ഓട്ടങ്ങൾ. ഓർത്തഡോക്സുകാരനെ റീത്തുകാരനാക്കുന്ന വിധത്തെപ്പററി സഭാ കവി സി, പി. ചാണ്ടിസാർ എഴുതിയ ഒരു ശ്ലോകം ഓർത്തു പോകുന്നു.

> ''വാ കുര്യാ! വരു കുര്യാ!
> വാതിൽ പടിമേലിരി കുര്യാ
> പാലുതരാം, ചീസുതരാം
> കല്യാണത്തിനു കാശു തരാം''

മാന്യതയില്ലാത്ത മതപരിവർത്തനത്തിൽ ആത്മാർത്ഥത ലേശമുണ്ടോ? മാർപാപ്പാ തിരുമേനി വന്നപ്പോൾ ''ആടു മോഷണത്തെ' പററി പ:കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസുകൊണ്ട് പരാതിപെട്ടത് അവിടുത്തെ കുഞ്ഞാടുകളെ മോഷ്ടിക്കുന്നതിലുള്ള ദുഃഖത്താലാണല്ലോ. ഇപ്പോൾ സഭാ മാററത്തിൻെറ കാററ് തെല്ലവസാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ശൗൽ പൗലൂസായതുപോലെ ലക്ഷങ്ങൾ ആകട്ടെ, പൗലൂസ് ശൗലാകാതെയുമിരിക്കട്ടെ. പുറ ജാതികളിൽ നിന്നും നല്ല ബോധ്യ (Conviction) മില്ലാതെ സഭയിലേക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതും അപകടകരമാകുന്നു. കുസ്തൻതീനൊസ് ചക്രവർത്തി മതപരിവർത്തനം ചെയ്തപ്പോൾ രാജാവിനെ പസാദിപ്പിക്കുവാനായി അനേകർ ശരിയായ ബോധ്യമില്ലാതെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്ത് സഭയ്ക്ക് ഗുണത്തേക്കാൾഏറെ ദോഷം ചെയ്തു

എന്നത് ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്ന ഒരു സത്യമാണ്. ഉടുപ്പുമാററം പോലെ മാറാനുള്ളതല്ല മതം. അവസാനത്തോളം സഹിച്ചു നിന്നു രക്ഷപെടാനുള്ളതാണ്. മതം മാറി രക്ഷപെടുവാൻ കൂടെ കൂടെ മതം മാറുന്നവരുണ്ട്. മനമാററമാണ് പാപിക്കുണ്ടാകേണ്ടത്. മതം മാററാൻ വീടുതോറും കയറിയിറങ്ങി നടക്കുന്ന വേദവിപരീതികളെ വീടുകളിൽ കയററരുതെന്നാണല്ലോ വി: പൗലോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കർത്താവിന് ഒരു ശരീരമേ ഉള്ളു സഭ കർതൃ ശരീരമാകയാൽ കർതൃ ശിഷ്യന്മാർ സ്ഥാപിച്ച സഭയാണ് സത്യ സഭ. രക്ഷയുടെ സമ്പൂർണ്ണ അനുഭവത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന നാം രക്ഷയേ അഗണ്യമാക്കിയിട്ട് നവീകരണത്തിലേക്കു പോകുന്നത് ദൈവത്തെ അപമാനിക്കയാണല്ലോ.

8 നമ്മുടെ പള്ളിപെരുനാളുകൾ വഴിയും ആഘോഷങ്ങളാലും ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നു.

ആത്മീയമായ അനുഭവം ഉണ്ടാകുവാനുള്ള സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി പിതാക്കന്മാർ ആവിഷ്ക്കരിച്ച് നടപ്പാക്കിയ പെരുനാളാഘോഷങ്ങൾ അധഃപതിച്ച് അമ്പലങ്ങളിലെ ഉത്സവങ്ങൾ പോലെയായിട്ടുണ്ട് എന്ന സത്യം ലജ്ജയോടുകൂടി ഓർക്കേണ്ടതാണ്. കുറെ എങ്കിലും ആത്മീയ പുഷ്ടിയുള്ളവർക്ക് നമ്മുടെ പല പള്ളികളിലേയും പെരുനാളുകൾ ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നതായിട്ടാണ് തോന്നാറുള്ളത്. മദ്യപാനം, വെറിക്കൂത്ത്, നാടകം, കഥാപ്രസംഗം, വാക്കേററങ്ങൾ, അടിപിടികൾ, കത്തികുത്ത് മുതലായവയാണ് പല പെരുനാളുകളിലും അരങ്ങേറുന്നത്. നയിപ്പാൻ എത്ര പുരോഹിതന്മാർ വേണമെന്നല്ല എത്ര പോലീസുകാർ വേണം, സാധാരണ പോലീസുകാർ മതിയോ, റിസേർവ് പോലീസ് എത്രവേണം മുതലായവയാണ് പെരുനാൾ പൊതുയോഗങ്ങളിലെ പ്രധാന ചിന്താവിഷയം. മത്സരകമ്പത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വാഗ്വാദങ്ങളും കുറവില്ല. അംശ വസ്ത്ര ധാരികളായ പുരോഹിതന്മാർ സ്ലീബായുമേന്തി, ആബാലവൃദ്ധം ആളുകളും വസന്ത നമസ്കാരവും ചൊല്ലി, ഭക്തിയോടെ ഊരുചുററുന്ന പഴയ ആദരണീയമായ രീതി ഇന്ന് പലയിടത്തും കാണാറില്ല,

സന്ധ്യാ നമസ്ക്കാരം പോലും നടത്താതെ പുറപ്പെടുന്ന റാസയും ഉണ്ട്. വൈകിട്ട് 8 മണിക്കു തുടങ്ങുന്ന ഈ ഊരുചുററൽ (റാസയല്ല) വെളുപ്പിന് 4 മണി ഒക്കെയായാലെ പള്ളിയിലെത്തുകയുള്ളു. പിന്നെയുമുണ്ട് വെടിക്കെട്ട്. ഫലം രാവിലത്തെ പെരുനാൾ കുർബാനയ്ക്കു വരുന്നവർ അംഗുലീ പരിമിതമായിരിക്കും, വി.കുർബായ്ക്ക് ആളില്ലാത്ത പരിതഃസ്ഥിയിൽ വി. കുർബാനാനുഭവത്തെ പററിപറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. വിവിധയിനം കടകൾ നടത്തുന്നവരും, കള്ളുഷാപ്പുകാരും, റാസ താമസിച്ചു വരത്തക്കവിധം വാദിപ്പാൻ തങ്ങളുടെ പാർശ്വവർത്തികളായ ആളുകളെ സ്വാധീനിച്ച് പൊതുയോഗത്തിലേക്ക് അവരുടെ ചെലവിൽ അയയ്ക്കുന്ന പതിവും ഉണ്ട്,

അടുത്ത കാലത്ത് ഒരു പള്ളിയിലെ പെരുനാളിന്പുതുമയ്ക്കു വേണ്ടി ഒരു ആനയെകൂടി വരുത്തണമെന്ന വാദവും ഒരു പററം ചെറുപ്പക്കാരിൽ നിന്നുവന്നതായി കേട്ടു. പ്രായമുള്ളവർ ചെറുപ്പക്കാരുടെ സംഘടിതമായ ഉറച്ച നിലപാ

ടിനു മുൻപിൽ പരാജയപെട്ടപ്പോൾ അല്പം വ്യക്തിത്വമുള്ള വികാരി എതിർത്തതിനാൽ ആന വന്നില്ല. ദൈവത്തിനോ, പരിശുദ്ധന്മാർക്കോ, നല്ല മനുഷ്യർക്കോ സംബന്ധിപ്പാനാകാത്ത വിധത്തിലുള്ള പെരുനാളാഘോഷങ്ങൾ വിരളമല്ല. ഈ വിധ പെരുനുളുകളെ നിയന്ത്രിച്ച്., ആത്മീയ ചൈതന്യമുള്ളതാക്കിമാററാൻ സഭ ഒന്നും ചെയ്യുന്നതായി അറിവില്ല. Socio-Religious Function ആണ് പെരുനാൾ എന്നതിനാൽ അതിന്റെ Social വശത്ത് എന്തുമാകാം എന്നാണ് ഈ തലമുറ. വാദിക്കുന്നത്. എന്നാൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന Religious വശത്തിന് കോട്ടം വരുത്തുന്ന social വംശം പാടില്ലന്നുള്ളതും Religious വശത്തിന്റെ മാററു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന social വശമേ ആകാവൂ എന്നുമാണ് നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത്. കറി തയ്യാറാകുമ്പോൾ കടുക് വറുക്കുക; കറിവേപ്പില ഇടുക: മുതലായവ ചെയ്യുന്നത് രുചി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ആത്മീയ വശത്തേക്ക് മാററു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവ ഒക്കെ പെരുനാളിലായിക്കൂടാഴികയില്ല. പൗഡർ ഇടുന്നത് മുഖത്തിന് അഴക് വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണല്ലോ. അല്പം പൗഡർ കൈവെള്ളയിലെടുത്ത് നന്നായി ഇരുകരങ്ങളാലും ഉരച്ച് (Rub) ആ കൈ മുഖത്ത് തൂക്കുകയല്ലാതെ ഒരു കുററി പൗഡർ എടുത്ത് മുഖത്തും, ചെവിയിലും മൂക്കിലും ഇടുകയില്ലാ. അതുപോലെ പെരുനാളുകളെ ആത്മീയ സൗന്ദര്യമുള്ളതാക്കിതീർക്കാൻ ഉതകുന്നതേ ആകാവൂ. അല്ലാത്തവ അവഹേളനമാണ് ''അമ്പലത്തേക്കാൾ വലിയ പ്രതിഷ്ട'' പാടില്ലെന്ന് ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ. ചേർത്തലക്കാരന്റെ വീർത്ത കാലുകണക്കേ ആത്മീയ 'മന്തു' പിടിച്ച പെരുനാളാഘോഷങ്ങൾ നിർത്തേണ്ട കാലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു

'മന്തു' പിടിച്ച പെരുനാളിനാൽ നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നവ

1 ആത്മീയ ജീവിതം Spiritual life കുറയുന്നു.

2 പെരുനാളാരാധനയിൽ സംബന്ധിപ്പാൻ അനേകർക്ക് കഴിയുന്നില്ല.

3 ഇടവകയുടേയും തദ്വാര സഭയുടേയും സൽപേരു നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

4 ദൈവത്തിനും പരിശുദ്ധന്മാർക്കും അപമാനം സംഭവിക്കുന്നു

5 മദ്യപാനം മുതലായവ വർദ്ധിപ്പാനിടയാകുന്നു.

6 പാപത്തിന്റെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു പെരുകുന്നു.

7 നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കുപയോഗിക്കേണ്ട പണം അനാവശ്യമായി ചെലവിടുന്നു.

8 മദ്യപാനഫലമായുണ്ടാകുന്ന, വഴക്ക്, അടിപിടി, കത്തികുത്ത് മുതലായവ കേസിലേക്കും തുടർന്നുള്ള സമ്പത് നഷ്ടത്തിലേക്കും, നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന വിരോധത്തിലും, വാശിപോക്കലിനും വഴി ഒരുക്കുന്നു

9 അടുത്ത തലമുറയ്ക്ക് മാതൃകാ യോഗ്യമല്ലാതാകുന്നു.

10 ആത്മീയ കാര്യങ്ങളോടുള്ള ഭയവും, ഭക തിയും കുറയുന്നു.

11 ഇവയുടെ എല്ലാം ഫലമായി സാമ്പത്തീകാധപ്പതനമുണ്ടാകുകയും, വേണ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് വിദ്വേഷം ഉണ്ടാകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇരുപത്തൊന്നാം നൂററാണ്ടിലെത്തുവാൻ കേവലം പത്തു വർഷം മതി എന്ന നിലയിലെത്തിയിരിക്കുന്ന നാം നമ്മെ നന്നായി പുതുക്കി തിരുസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കേണ്ട സമയമാകയാൽ കളയേണ്ടതു കളഞ്ഞ്", കൊള്ളേണ്ടവ കൊണ്ട് ജീവിപ്പാനൊരുങ്ങാം.

9 ചീത്ത സ്വഭാവങ്ങളാൽ ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നു

''പാപം വാതുക്കൽ കിടക്കുന്നു അതിന്റെ ആഗ്രഹം നിങ്കലേക്ക് ആകുന്നു''. ഉല്പത്തി. 4:7, എന്ന് നാം വായിക്കുന്നു. ''നീയൊ അതിനെ കീഴടക്കേണം'' എന്ന ഒരു ഗുണദോഷവും ഈ ഭാഗത്ത് കാണാം. കീഴടക്കേണ്ടതിനുപകരം പാപത്തിന്റെ മുൻപിൽ കീഴടങ്ങുന്ന രീതിയാണ് അധികവും കാണുന്നത്. ഉല്പത്തി. 6:5-7 വരെ ഭാഗത്ത് 'ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യന്റെ ദുഷ്ടത വലിയതെന്നും അവന്റെ ഹൃദയ വിചാരം എപ്പോഴും ദോഷമുള്ളവ എന്നും യഹോവ കണ്ടു. മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കുകയാൽ യഹോവ അനുതപിച്ചു'' എന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനിലുള്ള ദൈവ തേജസ് നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതാണല്ലോ ചീത്ത സ്വഭാവങ്ങൾ. ഹോശയ. 4:15, ഏശായാ. 1:3-4, ലൂക്കോ 11:29, റോമർ. 1:29-32 മുതലായ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യനിലുള്ള വഷളത്വത്തേയും, ചീത്ത സ്വഭാവങ്ങളേയും സാക്ഷിപ്പെടുത്തുന്നു ചീത്ത സ്വഭാവങ്ങളാൽ അനവധി ദോഷഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു.

1 ദൈവതേജസ് നഷ്ടപ്പെടുന്നു

2 സ്വഭാവം മലിനവും ക്രൂരവുമാകുന്നു.

3 തനിക്കും, തനിക്കുള്ളവർക്കും അപമാനവും ദുഷ്പേരും ഉണ്ടാകുന്നു.

4 സാമ്പത്തീകാധപ്പതനം ഉണ്ടാകുന്നു.

5 നിരാശയും (Desperation) തദ്വാരാ ആത്മഹത്യയ്ക്കും കൂടി ഇടയാകുന്നു.

6 കുടുംബകലഹങ്ങളും, തദ്വാരായുള്ള വിനകളുമുണ്ടാകുന്നു.

7 അടുത്ത തലമുറ ദുഷിക്കയും, ദുസ്വഭാവം മക്കളിലേക്ക് വ്യാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

8 സമൂഹത്തിലുള്ള പരിഗണയും (Consideration) സ്ഥാനങ്ങളും നഷ്ടമാകുന്നു.

9 സ്വന്തക്കാർപോലും വെറുക്കുവാനിടയാകുന്നു. ദൈവവും വെറുക്കുന്നു.

''ദൈവം മനുഷ്യനെ നല്ലവനായി സൃഷ്ടിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ സൂത്രമന്വേഷിക്കുന്നു'. സഭാ.പ്ര.7:29 സൂത്രമന്വേഷിച്ച് വഷളാകാതെ സൽസ്വഭാവികളായി നമ്മെ കാണുവാനാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. നമുക്കുവേണ്ടി കഷ്ടപ്പെട്ട് മരിച്ച കർത്താവിനോടുള്ള മറുതലിപ്പ് (Disobedience) ആണല്ലോ പാപം. പാപി അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ ഓർത്തിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.

1 പാപിക്കുവേണ്ടിയാണ് കർത്താവു മരിച്ചത്.

2 സ്നേഹവാനായ ഒരു പിതാവിനോടു കാണിക്കുന്ന സ്നേഹമില്ലാഴ്മയും, അനുസരണക്കേടുമാണ് പാപം

3 പാപത്തിന്റെ മറുവില ഭയങ്കരമാണന്ന് കുരിശു പഠിപ്പിക്കുന്നു.

4 പാപമോചനം അത്ര നിസാരമായ ഒന്നല്ല എന്ന് സക്കായി, മഗ്ദലന മറിയം ആദിയായവരുടെ അനുഭവം തെളിയിക്കുന്നു.

5 പാപി തന്റെ പാപത്തെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞ് ശരിയായി അനുതപിച്ചാൽ പ്രത്യാശ ഉള്ളവനായി തീരും.

പ്രത്യാശയാണ് ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ബലം. പാപിക്ക് പ്രത്യാശയില്ല. പ്രത്യാശയില്ലാത്തവൻ നിരാശയിലാണ്. പ്രത്യാശയുള്ളവന്റെ പ്രവർത്തി മുഴുവൻ ദൈവതിരുനാമ മഹത്വത്തിന് ഉതകും. നിരാശയുള്ളവൻ തന്റെ പ്രവർത്തികളാൽ ദൈവത്തെ അപമാനിക്കും. നമ്മുടെ പ്രവർത്തികളാൽ ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കാനിടയാകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

10 സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തെ നമ്മുടെ ശമ്പളക്കാരനാക്കുന്ന തരം താണനേർച്ചകളാൽ ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നു.

ദൈവം നമുക്ക് ചെയ്യുന്ന നന്മകളുടെ നന്ദിപ്രകടനമാണ് നേർച്ചകൾ. ഇന്നതെല്ലാം ദൈവം എനിക്കു ചെയ്തു തന്നാൽ പകരം ഇന്നതു ഞാൻ കൊടുക്കാമെന്നു നേരുന്നത് കളിയാക്കലത്രേ. പത്തു മുട്ട അട (Hatch) വയ്ക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ പത്തും കേടു കൂടാതെ വിരിയുകയും പരുന്തെടുക്കാതെ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ഒന്നിനെ ദൈവത്തിനു കൊടുക്കാമെന്നു നേരുകയും, ഒന്ന് നഷ്ടമായാൽ, നഷ്ടമായതു ദൈവത്തിന്റെ താണെന്ന് വിധിക്കയും ചെയ്യുന്നത് നേർച്ചയല്ല. ഹന്നായുടെ നേർച്ച മാതൃകായോഗ്യമായിരുന്നു. 1 ശമു. 1:1 ഒരു കുഞ്ഞിനെ തന്നാൽ അവനെ ദൈവത്തിനു കൊടുക്കുമെന്നായിരുന്നു ഹന്നായുടെ നേർച്ച.

നേർച്ചയിൽ നാം ഓർക്കേണ്ടകാര്യങ്ങൾ

1 ദൈവം ചെയ്ത ഉപകാരങ്ങൾക്കുള്ള നന്ദിപ്രകടനമായിരിക്കണം നേർച്ചകൾ

2 നേരുന്നത് യഥാസമയംവീഴ്ച വരുത്താതെ നിവർത്തിക്കണം.

3 പ്രാപ്തിക്കപ്പുറമായ നേർച്ചകൾ നേരരുത്,

4 ദൈവത്തെ കൂലിക്കാരനാക്കുന്ന നേർച്ചകൾ നേരരുത്.

5 മററുള്ളവർക്ക് ദോഷം വരണമെന്നാഗ്രഹിച്ച് അതിനായി നേരരുത്.

6 ഇതരുടെ സ്വത്തോ, പണമോ കിട്ടുവാൻ നേരരുത്.

7 മററുള്ളവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കുന്ന നേർച്ച പാടില്ല.

ഉദാ: എന്റെ മകനെ സന്യാസിയാക്കാം, അച്ചനാക്കാം etc

എലി ശല്യം മാറാൻ എലി രൂപവും, പാമ്പു ശല്യം മാറാൻ പാമ്പിൻ രൂപവും, എറുമ്പു വരാതിരിപ്പാൻ എറുമ്പിന്റെ രൂപവും ....മററും ഉണ്ടാക്കി നേർച്ച വയ്ക്കുന്ന.......പത്തുപൈസ വച്ചിട്ട് ഇവയിൽ ഒന്നിനെ എടുത്ത് നെററിക്കും നെഞ്ചത്തും വച്ച് ധ്യാനിച്ചിട്ട് താഴെ വയ്ക്കുന്ന ചിന്തയില്ലാത്ത നേർച്ചക്കാരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വലിയ ഒരു ചൂലു കെട്ടി പള്ളി നടയിൽ ഭക്തിയോടെ കാഴ്ച വച്ചിട്ട് പനം കുലപോലെ മുടി വളരാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരു നേർച്ച കാണുവാനിടയായി.

മാതൃകാ പരവും, നല്ലതുമായ നേർച്ചകൾ നേരുവാൻ നാം നമ്മുടെ സഭയുടെ മക്കളെ പഠിപ്പിക്കണം. പാപമോചന ചീട്ടു വില്പന പോലെ തന്നെ അനധികൃത നേർച്ചകൾ മൂലം ആദായമുണ്ടാക്കുന്നത് കത്തോലിക്കരത്രെ. അവരിൽ നിന്നും കണ്ടും കേട്ടും പഠിച്ച് നമ്മുടെ ആളുകളിലും പലരും ഈ കാര്യത്തിൽ തെററിപ്പോകുന്നു.

സർവ്വശക്കനായ ദൈവത്തെ ആദരിപ്പാനും, ബഹുമാനിപ്പാനും, അനുസരിപ്പാനും അവിടുത്തെ തിരുനാമ മഹത്വത്തിനായി പ്രവർത്തിപ്പാനും നമുക്കിടയാകട്ടെ. ദൈവത്തെ അനാദരിപ്പാൻ ഒരിക്കലും നമുക്കിടയാകാതിരിപ്പാൻ നിറഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥയോടെ പ്രവർത്തിപ്പാൻ തക്ക ആത്മ ബലം ദൈവം അവിടുത്തെ മക്കളായ നമുക്കു തരട്ടെ.

★

എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് അറിയിച്ചതിന് വിപരീതമായി ഞങ്ങൾ ആകട്ടെ സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ദൂതനാകട്ടെ നിങ്ങളോട് സുവിശേഷം അറിയിച്ചാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ (ഗലാ. 1:8)

സി. എം. തങ്കച്ചൻ, ചാത്തമേൽ, ഡി. സുവിശേഷകൻ

ഗലാത്യ സഭകൾ പൗലോസിന്റെ ഒന്നാം മിഷനറി യാത്രയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതായി കരുതപ്പെടുന്നു. ഗലാത്യ ലേഖനത്തിൽ അപ്പോസ്തലന്റെ പല പരാമർശങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. തീവ്രവാദികളായ യഹൂദ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഗലാത്യ സഭകളിൽ നുഴഞ്ഞു കയറി ചിന്താക്കുഴപ്പം വരുത്തുകയും പരിച്ഛേദന കൂടാതെ രക്ഷ സ്വായത്തമാവുകയില്ലെന്ന് പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ പൗലോസിന്റെ ഉപദേശത്തെയും അധികാരത്തെയും, അപ്പോസ്തലത്വത്തെ തന്നെയും ചോദ്യം ചെയ്തു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ തീവ്രമായ വികാരത്തോടെയാണ് താൻ അവർക്ക് ലേഖനമെഴുതിയത്. ലേഖനത്തിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യ വിഷയം പരിച്ഛേദന ആവശ്യമില്ലെന്നും യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ നീതീകരണം ലഭിക്കുമെന്നതുമാണ്. ഇതിലെ പ്രധാന ആശയങ്ങൾക്ക് ഇന്ന് വളരെ പ്രസക്തിയുണ്ട്.

നിങ്ങളെ ഞങ്ങളറിച്ചതൊഴി-
ച്ചിങ്ങൊരുവൻ വന്നറിയിച്ചാൽ
വാനവനെങ്കിലുമാദൂതൻ
താനേൽക്കും സഭയിൽ ശാപം.
(ഗാലാ 1:8, 2 കൊറി. 11:4)

എന്ന് നാം വി.കുർബാനയിൽ ചൊല്ലുന്നു. സുവിശേഷം ഒന്നേയുള്ളു. "ദാവീദിന്റെ സന്തതിയായി ജനിച്ച് മരിച്ചിട്ട് ഉയിർത്തെഴുന്നേററിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെ ഓർത്തു കൊള്ളുക; അതാകുന്നു എന്റെ സുവിശേഷം. (2 തിമോ. 2:8) യഹൂദീകരണക്കാർക്ക് യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസം പോരാ, പരിച്ഛേദന കൂടെ വേണം. അവരുടെ വാദം ജയിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ യഹൂദ മതത്തിന്റെ ഒരു ചെറുശാഖയായി ക്രിസ്തീയസഭ അധഃപതിക്കു

മായിരുന്നു. യറുശലേം സുന്നഹദോസ് (അപ്ര. 15) സഭയുടെ ആദ്യ അതിർ വരമ്പുകളെ യഹൂദ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നും മാററി പ്രപഞ്ചാതിർത്തിയാക്കി വികസിപ്പിച്ചു.

ഇത്രവേഗത്തിൽ എന്ന പദപ്രയോഗം (1 കൊരി4:19, ഫിലി 2:19 24) അധികനേരം വേണ്ട എന്നാണ്. ''നില്ക്കുന്നു എന്ന് വിചാരിക്കുന്നവൻ വീഴാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ'' (1 കൊരി 10:12) സത്യ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും ജീവിത വിശുദ്ധിയിൽ നിന്നും വീഴുവാൻ അധികനേരം വേണ്ട. യഹൂദീകരണക്കാരെപ്പോലെ യഹോവയുടെ സാക്ഷികൾ എന്ന് സ്വയം വിളിക്കുന്നവർ അനേക വിശ്വാസികളെ വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ അനേക ഓർത്തഡോക്സുകാരും നവീകരണക്കാരുടെ വലയിൽ വീണുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൃപയാൽ നിങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നവനെ വിട്ട് (റോമ. 8:30, 9:11-23, 1 കൊരി 1:9, 7:15-17) നിരീശ്വരത്വത്തിലേക്കോ, നവീകരണത്തിലേക്കോ വിണുപോകാതെ സൂക്ഷിക്കണം. അതിനുള്ള കൃപ നാം സ്വായത്തമാക്കണം. കൃപ സീമാതീതവും പ്രായവ്യത്യാസം നോക്കാതെ ദൈവം നൽകുന്നതുമാണ്. കൃപാമാർഗങ്ങളായ വി. കൂദാശകൾ ലഭിച്ചതിന്റെ ഫലമായി വിശ്വാസത്തിലേക്ക് വന്നവർ വിശ്വസിച്ചശേഷം കൃപ ലഭിച്ചവരെക്കാൾ ഏറെയാണ്. കൃപയാലല്ലോ വിശ്വാസം മൂലം നാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിന് നിങ്ങൾ കാരണമല്ലാ ദൈവത്തിന്റെ ദാനമത്രെ ആകുന്നു. (എഫെ, 2 : 8) യഹൂദീകരണക്കാർ പരിച്ഛേദനയേല്ക്കാതെ രക്ഷ പ്രാപിക്കയില്ല (അപ്ര 15:1) എന്ന് പഠിപ്പിച്ച രീതിയാണ് ഇന്ന് വിശ്വാസ സ്നാനക്കാരായ നവീകരണക്കാർ (Secterians) പഠിപ്പിക്കുന്നത്, രക്ഷ ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. അതിനായി നാം ഭയത്തോടും വിറയിലോടും കൂടി പ്രവർത്തിപ്പാൻ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. (ഫിലി 2:12)

പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ധന്യൻ-
ചൊൽകട്ടേ-
...............നിതേവം,
വാനവനെങ്കിലുമാദൂതൻ –
തനേല്ക്കും–
സഭയിൽ ശാപം.

എന്ന ഗീതം വി. കുർബാനയിൽ ചൊല്ലുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാന വേദഭാഗമാണ് ഗാല 1:8. അനാത്തിമാ (Anathema) എന്ന മൂലപദം സഭയുടെ ശാപത്തെ കുറിക്കുന്നു. ''സാത്താൻ താനും വെളിച്ച ദൂതന്റെ വേഷം ധരിക്കുന്നു''. (2 കൊരി 11:14-15) പത്രോസിന്റെ ശാപത്തിന് യോഗ്യനായ ശീമോൻ വീര്യ പ്രവൃത്തികളും അടയാളങ്ങളും കാണിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പണം കൊടുത്ത് വാങ്ങാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ''നിന്റെ പണം നിന്നോടു കൂടെ നശിച്ചു പോകട്ടെ'' (അപ്ര 8:20) എന്ന് പത്രോസ് ശപിച്ചെങ്കിലും ''നീ ഈ വഷളത്വം വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ട് കർത്താവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്ക പക്ഷേ, നിന്റെ ഹൃദയത്തിലെ നിരൂപണം ക്ഷമിച്ച് കിട്ടുമായിരിക്കും''. എന്ന പ്രത്യാശ വചനവും അദ്ദേഹം നല്കി.

പുതിയ നിയമത്തിലെ ശാപം രക്ഷയ്ക്കായുള്ള ശിക്ഷയാണ്. നാശത്തിനായുള്ള ശിക്ഷയല്ല. യഹൂദീകരണക്കാർ ക്രമേണ ''ക്രിസ്തീകരണക്കാരായി'' മാറിയതുപോലെ ഇന്നത്തെ ദുരുപദേശക്കാരും മാറുവാൻ വേണ്ടി

നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. മുടക്കുകല്പനകൾ എഴുതുമ്പോൾ മുടക്കപ്പെട്ടവന്റെ അനുതാപത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു എന്നു കൂടി കാണിക്കുന്നത് തിരിച്ചുവരവിനായി കാത്തിരിക്കുന്നുവെന്നറിയിക്കുവാനാണ്. മനസാക്ഷി മാററപ്പെടാവുന്നതാണ്. ശൗൽ യഹൂദ മനസാക്ഷിയുടെ പ്രേരണയാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് മനസാക്ഷി ക്രിസ്തീകരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിപ്പിച്ചു.

ആദ്യ നൂററാണ്ടുകളിലെന്നപോലെ ഇന്നു ശാപഗ്രസ്തരെ അഥവാ സഭയുടെ ശാപം ഏററവരെ സമൂഹം തിരസ്കരിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇന്നാവശ്യമായിട്ടുള്ളത് എല്ലാവരെയും സത്യവിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കുകയും ആരെയും വിശ്വാസ ത്യാഗികളാകാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയുമാണ്, എല്ലാവരെയും നന്മയിലേക്കും ഏകത്വത്തിലേക്കും നയിക്കേണ്ട ചുമതല സഭയ്ക്കുണ്ട്.

മാനുഷികമായ പലതിനെ ദൈവീകമായ ഒന്നാക്കുവാനാണ്. ദൈവം മനുഷ്യനായി വെളിപ്പെട്ടത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ അടിമയായാൽ മാത്രമേ ക്രിസ്തുഹിതം ജീവിതത്തിലെ ലക്ഷ്യമായി തീരുകയുള്ളൂ. ദമസ്ക്കോസിന്റെ പടിവാതുക്കൽ വച്ച് ലഭിച്ച ദൈവീക വെളിപാട് പൗലോസിനെ പുതിയ സൃഷ്ടിയാക്കി ക്രിസ്തുവിന്റെ ആജീവനാന്ത വേലക്കാരനാക്കി, ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി മരിപ്പാനും ജീവിക്കാനും പ്രാപ്തനാക്കി.

യഹൂദവൽക്കരണക്കാരെ ശപിച്ച പൗലോസ് സ്വയം ശാപഗ്രസ്തനാകുവാൻ തയ്യാറായി ''ജഡപ്രകാരം എന്റെ ചാർച്ചക്കാരായ എന്റെ സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടി ഞാൻ തന്നെ ക്രിസ്തുവിനോട് വേർപെട്ട് ശാപഗ്രസ്തനാവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുമായിരുന്നു'' (റോമ.9:2) മോശ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചത് ''എങ്കിലും നീ അവരുടെ പാപം ക്ഷമിക്കേണമേ, അല്ലെങ്കിൽ നീ എഴുതിയ നിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് എന്റെ പേർ മായിച്ചുകളയേണമെ'' (പുറ. 82 ; 32) ശപിക്കപ്പെട്ട യഹൂദ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുവേണ്ടി സ്വയം ശാപഗ്രസ്തനാകുവാൻ പൗലോസ് ആഗ്രഹിച്ചു. ഇതുപോലെ ഇന്നത്തെ നവീകരണ വേദവിപരീതികളെയും സത്യ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാൻ നാം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

★

പ്രകൃതി: ഉത്തമ വൈദ്യൻ

വിവിധ തരത്തിലും നിറത്തിലുമുള്ള ഗുളികകളും മരുന്നുകളും കഴിച്ചു മടുത്തവരേ, നിങ്ങൾക്കായി ഇതാ പുതിയൊരു ഡോക്ടർ-പ്രകൃതി. ഇവിടെ ലഭിക്കുന്ന മരുന്നുകൾക്ക് ആപൽക്കരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളില്ല. നമ്മൾ സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പച്ചക്കറികളും പഴങ്ങളും തന്നെ നമ്മുടെ ആരോഗ്യം നിലനിർത്തുന്ന മരുന്നുകളാണ്. തൊണ്ടും കുരുവും നീക്കിയ കുമ്പളങ്ങായുടെ നീര് ഉദരരോഗങ്ങൾക്ക് ഉത്തമ ടോണിക് ആണ്. പഞ്ചസാരയോ മററു ചേരുവകളോ ചേർക്കാതെ രാവിലെ വെറുംവയററിലും ഉച്ചയ്ക്ക് ഊണിനു ശേഷവും, വൈകിട്ട് ആറുമണിക്കും ഇത് ഉപയോഗിക്കാം. വൃക്കരോഗങ്ങൾക്കും ഗ്യാസ്ട്രബിളിനും ഔഷധമാണ് വാഴപ്പിണ്ടി. പടവലങ്ങ, കാരട്ട് മുതലായവയും ഇതിന് ഉപയോഗിക്കാം. ശുദ്ധമായ ഇളനീരിനുമുണ്ട് പല ഉപയോഗങ്ങൾ, മുലപ്പാലിനു പകരം നിൽക്കാൻ ഇളനീരിനു സാധിക്കും.

—കെ. ഒ. ജോയ്.

(10-ാം പേജിൽ നിന്നും തുടർച്ച)

ക്രിസ്ത്യാനികളല്ലാത്ത രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കുപോലും പ്രയോജനമുള്ളതാണിത്. ഒരു ഇടയനാകുവാൻ എങ്ങനെയുള്ള ക്വാളിറ്റികളാണ് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 10-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നു. ഒന്നാമത്തേത് ഇടയൻ തന്റെ ആടുകളെ പേർ ചൊല്ലി വിളിക്കുന്നു.

വിളിക്കുമ്പോൾ ആടുകൾ ഇടയന്റെ ശബ്ദം കേട്ട് അവനെ അനുഗമിക്കുന്നു. ഇടയൻ അല്ലാത്തവൻ വിളിച്ചാൽ ആടുകൾ ഇളകുകയില്ല. ഇതാണ് ആദ്യത്തെ ക്വാളിറ്റി. ഒരു നല്ല ഇടയനാകണമെങ്കിൽ ഓരോ ആടിന്റെയും പേര് അറിയണം. പേര് അറിയുക മാത്രമല്ല, പേര് ചൊല്ലി വിളിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളെ വിളിക്കുന്നത് ഞങ്ങളുടെ ഇടയനാണ്. ഞങ്ങളെ കൊല്ലാൻ കൊണ്ടു പോകുകയല്ല ഞങ്ങളെ നല്ല കാര്യത്തിന് കൊണ്ടുപോകുവാൻ വേണ്ടി ഇടയൻ വിളിക്കുകയാണ്. വേറെ വല്ലവരും വിളിക്കുമ്പോഴാണ് കശാപ്പിനു കൊണ്ടു പോകുകയും ഒക്കെ ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് കശാപ്പിനുകൊണ്ടു പോകുവാൻ വിളിക്കുകയല്ല. ഞങ്ങളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത് ഞങ്ങളെ കൊല്ലാൻ വേണ്ടിയല്ല. തന്റെ കാര്യം കാണാൻ വേണ്ടിയുമല്ല. ഞങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് എന്ന് ജനങ്ങൾക്കു തന്നെ ബോധ്യം വരണം. അതാണ് നല്ല ഇടയൻ. അത് മഹാപുരോഹിതനെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. എല്ലാ മനുഷ്യരെയും സ്നേഹിക്കുകയും എല്ലാ മനുഷ്യരും ആ പിതാവ് പറയുന്ന ഓരോ കാര്യവും നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കാണെന്ന് നമുക്ക് ബോധ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് ആ പിതാവിനെ നാം അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് നല്ല ഇടയന്റെ ഒന്നാമത്തെ ലക്ഷണം.

രണ്ടാമത്തെ നല്ല ഇടയന്റെ ലക്ഷണം അവൻ വിളിക്കുമ്പോൾ ആട്ടിൻ പറ്റത്തിന്റെ വാതിൽ കാക്കുന്നവൻ വാതിൽ തുറക്കുന്നു, ആടുകൾ പുറത്തേയ്ക്ക് വരുന്നു. ആടുകളെ പച്ചയായ പുല്പുറങ്ങളിലേക്ക് ഇടയൻ നയിക്കുന്നു. ഇത് ഒരു ഇടയന്റെ വലിയ ചുമതലയാണ്. അത് മതത്തിലും രാഷ്ട്രീയത്തിലും ഒരുപോലെ തന്നെ മതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുമ്പോൾ തന്റെ ജനങ്ങളെ എങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോയാലാണ് നല്ല പുല്ലു കിട്ടുന്നതെന്ന് ഇടയനറിയാം. ഇടയൻ പുല്ലുകണ്ടാൽ കാണിച്ചു കൊടുക്കണം. അതാണ് ഇടയന്റെ വലിയൊരു ചുമതല. രാഷ്ട്രീയമായിട്ടായാലും തങ്ങൾക്ക് ഉത്കർഷം ഉണ്ടാകുന്നത് ഏതു വഴിയിൽകൂടി പോയാലാണ് എന്ന് കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ രാഷ്ട്രീയ ഇടയന്മാർക്ക് ചുമതലയുള്ളതുപോലെ ഓരോ കാര്യത്തിലും സഭയിലുള്ള ജനങ്ങളെ ഏതു വഴിയിൽ പോയാലാണ് അവർക്ക് നല്ല വഴിയിൽ അവർക്ക് ആവശ്യമുള്ള ആത്മീയ ഭക്ഷണവും ലൗകീക ഭക്ഷണവും കിട്ടുന്നത് എന്ന് ഇടയൻ അറിഞ്ഞിട്ട് ആ വഴിയിൽ നയിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നവനായിരിക്കണം.

മൂന്നാമത് ഇടയന്റെ ഒരു ലക്ഷണവും കൂടിയെ പറയുവാനുള്ളു. ഞാൻ ഒരു ഇടയനാണ് എനിക്ക് സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ഒരു ലക്ഷണമായതു കൊണ്ട് അത് വളരെ വ്യക്തമായിത്തന്നെ പറയാം. ആടുകളെ പുല്പുറങ്ങളിലേയ്ക്ക് ന

യിക്കുന്ന സമയത്ത് കടുവാ വരും, ചെന്നായ് വരും. ആടുകളെ പിടിക്കുവാനായിട്ട് ചെന്നായ് വരും. എല്ലായിടത്തും ഉണ്ടാകുന്ന സംഭവം സഭയിലും അതെ, രാഷ്ട്രീയത്തിലും അതെ. നല്ല വഴിയിലൂടെ ജനങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടമാവില്ല. കടുവാകളും ആ കടുവാകൾ വന്ന് ഈ ആടുകളെ വിഴുങ്ങുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സമയത്ത് ഈ കടുവായുമായുള്ള സമരത്തിൽ സ്വന്ത ജീവനെ ബലിയായി അർപ്പിക്കുന്നവനാണ് നല്ല ഇടയൻ. നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ ബലിയായി അർപ്പിക്കുന്നു. അല്ലാതെ പേടിച്ച് ചെന്നായ് വരുമ്പോൾ ആടുകളെ ഇട്ടിട്ട് ഓടിപ്പോവുകയില്ല. ധൈര്യമായി നിന്നുകൊണ്ട് എല്ലാത്തിനോടും പോരാടി വേണ്ടി വന്നാൽ മരിക്കുവാൻ പോലും തയ്യാറായി നില്ക്കും. നമ്മുടെ ഇടയനായ കർത്താവായ യേശുമശിഹാ നമുക്കു വേണ്ടി സ്വന്ത ജീവനെപ്പോലും ബലിയർപ്പിച്ചതുപോലെ ഒരു നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ ബലിയർപ്പിക്കുന്നവനാണ്.

എന്റെ വാക്കുകളെ ഞാൻ ചുരുക്കുകയാണ്. അത്യുന്നതമായ ഈ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് ഇന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന അഭി. മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് തിരുമേനിക്ക് ഒരു വലിയ ഹസിയോ ആയി, ഒരു വലിയ മഹാപുരോഹിതനായി, ഒരു വലിയ ഇടയനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ, തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സഭയ്ക്ക് വെളിയിലുള്ളവർക്കും ലഭിക്കത്തക്കവിധം ദൈവം തമ്പുരാൻ സകല കരുണകളും നമ്മുടെ പിതാവിന് നല്കട്ടെ.

★

ഭദ്രാസന വാർത്തകൾ

M. L. A. ക്ക് സ്വീകരണം

പേരിശേരി

ചെങ്ങന്നൂരിന്റെ MLA ആയ ശ്രീമതി ശോഭനാ ജോർജിന് താൻ ജനിച്ചുവളർന്ന ഇടവകയായ പേരിശേരി സെ. മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവക 28-7-91 ഞായറാഴ്ച വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനാനന്തരം സ്വീകരണം നൽകി. ഇടവകയിൽ എത്തിച്ചേർന്ന M. L. A. യെ വികാരി റവ. ഫാ. ജോൺ പോൾ സ്വീകരിച്ചു. വികാരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ ശ്രീ. മാമ്മൻ ഐസക്, ശ്രീ. ജോൺ സി. ഏബ്രഹാം, ശ്രീമതി കുഞ്ഞൂഞ്ഞമ്മ മാമ്മൻ ഇവർ ആശംസകൾ അർപ്പിച്ചു. സൺഡേ സ്കൂൾ കുട്ടികൾ ഗാനങ്ങളാലപിച്ചു. ഈ പള്ളിയിൽ മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കയും ഇവിടെ സൺഡേ സ്കൂൾ പഠിക്കയും ചെയ്ത് ഉയർന്നു വന്ന MLA യെ ഈ ദേവാലയത്തിനുള്ളിൽ വെച്ചു തന്നെ അനുമോദിക്കുവാൻ സാധിച്ചതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു എന്നും ദൈവംതമ്പുരാൻ കൂടുതലായ കൃപകൾ ചൊരിഞ്ഞു തരട്ടെ എന്നും വികാരിയച്ചൻ ആശംസിച്ചു. ബഹു: M. L. A. സ്വീകരണങ്ങൾക്കു നന്ദി അർപ്പിച്ചതോടൊപ്പം എന്റെ ഇടവകയെ ഞാൻ എന്നും സ്മരിക്കും, എന്നും ഇടവകയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കും, പ്രവർത്തിക്കും എന്നും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചു.

യോഗത്തിൽ ട്രസ്റ്റി ശ്രീ മാത്യു വറുഗീസ് സ്വാഗതവും പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളുടെ ജനറൽ സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. റ്റി. ജെ. മാത്യു കൃതജ്ഞതയും അർപ്പിച്ചു.

★

ıd. No. R. N. 44684/87 Regd. No. G/KL/TLA/71

ചെങ്ങന്നൂർ

ചെങ്ങന്നൂർ എം. ജി. കോളജ് MGOCSM യൂണിററിന്റെ ഉദ്ഘാടനം 1991 ജൂൺ 5-ാം തീയതി നി. വ. ദി. ശ്രീ. ഗീവറുഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നിർവ്വഹിക്കുകയുണ്ടായി. തദവസരത്തിൽ റീജിയനൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ സഖറിയ, ശ്രീ ഷാജി എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു ശ്രീ തോമസ പി. നൈനാൻ സ്വാഗതവും, ശ്രീ പി. ററി. തോമസ് കൃതജ്ഞതയും രേഖപ്പെടുത്തി.

★

വൈദീകപട്ടം നൽകി

ആറാട്ടുപുഴ മാലേത്ത് ശ്രീ M. V. കുര്യന്റെ മകൻ M. K. കുര്യൻ ശെമ്മാശന് ആറാട്ടുപുഴ സെൻറ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ വച്ച് ജൂലൈ മാസം 13-ാം തീയതി അഭിവന്ദ്യരായ തോമസ് മാർ തിമോ-ത്തിയോസ്, തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, ഗീവറുഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ്, കുറിയാക്കോസ് മാർ ക്ലിമീസ്, ഗീവറുഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ മദ്രാസ് ഭദ്രാസനാധിപൻ അഭിവന്ദ്യ സഖറിയാസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത വൈദിക പട്ടം നൽകി. വെരി. റവ. റമ്പാൻ തേയോഫോറസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായും ഒട്ടധികം അച്ചന്മാരും, ശെമ്മാശന്മാരും, സിമനാരി വിദ്യാർത്ഥികളും ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിച്ചു. തുടർന്ന് നടന്ന അനുമോദന സമ്മേളനത്തിൽ തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും, ബഹുമാനപ്പെട്ട സംസ്ഥാന ആരോഗ്യവകുപ്പു മന്ത്രി ശ്രീ. R. രാമചന്ദ്രൻ നായരും മററു പലരും പ്രസംഗിച്ചു.

14-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച നവ വൈദികൻ ആറാട്ടുപുഴ പള്ളിയിൽ സഖറിയാസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്, തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നവ പൂജാർപ്പണം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

Printed and Published by Fr. P. G. George
on behalf of H. G. Thomas Mar Athanasios at
PHILIPS PRINTERS CHENGANNUR. Editor Fr. P.G. George